

foreninger. Jeg mindes, at den tidligere Landbrugsminister, Ole Hansen, da vi havde denne Lov til Revision, lovede, at der skulde blive gjort et Arbejde for at undersøge, hvorvidt man kunde overføre de Beløb, der nu af Staten ere udlaaente til disse Foreninger, f. Eks. til Andelsselskaberne, saa at de samme Beløb som hidtil vedbleve at staa til Raadighed for de Landbrugere, der kunde ønske et saadant Driftslaan. Spørgsmaalet er allerede kort berørt, og Landbrugsministeren har ogsaa kort svaret derpaa, men hans Udtalelser vare saa faa, at jeg kunde ønske at faa at vide, hvorledes han stiller sig til denne Sag. Og jeg kunde ogsaa ønske, at man her i Tinget fik Lejlighed til at gøre sig bekendt med det Forslag til en Ordning, som jeg hørte, at det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup) pegede paa skulde være fremsbragt fra et Udvalgs Side. Forhaabentlig lader det sig gøre.

Jeg skal saa tillade mig kort at berøre et Par Spørgsmaal af lokal Interesse. Det ærede Medlem fra Mariager berørte ligeledes Spørgsmaalet om Toggangen paa den jyske Midterbane fra Skanderborg til Skern. Trafikministeren udtalte sig ret velvilligt om de faldne Bemærkninger, men jeg vil nu dertil føje et Ønske om en bedre Belysning i Kupeerne paa denne Bane. Dette Spørgsmaal har før været berørt her, og jeg vil haabe, at den nye Trafikminister vil sørge for, at dette Ønske sker Fyldest snarest muligt.

Der har i disse Dage været Tale om den foreslaaede Bro ved Masned Sund, og vi have hørt om, hvilke Bekostninger denne vil medføre. Man har tidligere sammen med dette Brospørgsmaal talt om vore øvrige Forbindelseslinier. Det forekommer mig, at hvis det er nødvendigt at gaa til saa store Bekostninger for at tilvejebringe en bedre Forbindelse med Udlandet og gøre det bekvemt for de udenlandske Turister, der have Lyst til at gæste vort Land, bør man med lige saa stor Interesse tage sig af Forbindelsen mellem de andre Landsdele. Og der vil jeg da særlig pege paa, hvad der allerede er talt om, nemlig Etableringen af en Dampfærgeforbindelse Hou—Refsnæs. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, der er jo allerede ydet ganske vægtige Bidrag til dette Spørgsmaals Belysning. Jeg tror, at hvis man for Alvor sætter sig ind i denne Sag, vil ogsaa det store Flertal af dette Tings Medlemmer indrømme, at det er en Forbindelse, som man saa

hurtigt som muligt maa søge at faa etableret.

Jeg ønsker endvidere at udtale min Glæde over de Udtalelser, der ere fremsatte af Finansministeren med Hensyn til Udførelsen af de militære Love. Jeg haaber, at der af Regeringen vil gøres alt muligt, for at vi ikke paa Finansloven faa en eneste Udgift hertil mere end højst nødvendigt, og at man ikke giver flere Penge ud, end man er tvungen til efter de militære Loves Vedtagelse. Jeg glæder mig ligeledes over, at Regeringen ikke er til Sinds at lytte til de Røster, der f. Eks. kom fra det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) om Indførelse af nye Skatter paa en hel Række Omraader, Cykler o. s. v.

Sluttelig ønsker jeg at udtale en Tak til den nye Regering, fordi den har afskaffet Ministeruniformen. Jeg har hørt og læst, at dette kun var en ganske lille Reform. I Reformpartiets Blade har jeg f. Eks. set en Udtalelse som denne: Herregud, er det det hele! Jeg indrømmer, at det i og for sig ikke er meget, og at intet sultent Menneske bliver mættet eller en fattig Mand bedre stillet, fordi man har afskaffet Ministeruniformen. Men Menneskene leve alligevel ikke af Brød alene, og det betyder noget, mener jeg — og jeg tror, mange ville være enige med mig deri —, at de Mænd, som staa paa de mest fremskudte Pladser, komme bort fra Tilbøjeligheden til at mæje sig ud som Biografteaterbetjente og komme ind paa at optræde som almindelige civile og borgerlige Mennesker. Jeg vil udtale min Tak og Paaskønnelse, fordi man har gennemført denne lille Reform, og jeg haaber, man vil gaa videre ad den Vej. Jeg hørte, at Indenrigsministeren var meget tilbøjelig til at medvirke til, at man i de forskellige Etater kunde komme bort fra Uniformvæsenet. Jeg vil haabe, at der maa blive taget kraftigt fat paa dette Omraade. Det vil have sin store Betydning, derom føler jeg mig aldeles overbevist. Specielt kunde jeg ønske, at den højtærede Kultusminister vilde sørge for, at vi inden ret længe fik Præsterne fritagne for at bære det, man kalder Kjole og Krave. Jeg er sikker paa, at det vilde have sin store Betydning og bidrage til, at en hel Del af den uheldige Indflydelse, som Præstestanden ofte har haft i vort Land, blev mindre, at man saa Præsterne optræde som almindelige civile Mennesker i Stedet for at gaa klædte, saaledes som Tilfældet nu er. Jeg vil, som sagt, haabe,